

På den baggrund kan det måske undre, at jeg faktisk hører til dem, som på utrolig mange punkter synes enormt godt om SF. Jeg synes, at de har mange spændende tanker, og navnlig mange af de nyere medlemmer signalerer helt klart, at de ikke ønsker, at SF skal ligge i en hængesøjle, men prøve at samarbejde og prøve at få indflydelse på det, der sker.

Nu vil regeringen jo fremlægge en lang række initiativer. Vi har også hørt, at der med finansloven kommer penge på bordet i forbindelse med nogle initiativer, der skal iværksættes over for de udsatte grupper, og derfor kan jeg simpelt hen ikke forstå, at SF på forhånd melder sig ud. Jeg må nemlig tage det for givet, at når hr. Villy Søvndal ikke fornægter den udtalelse fra hr. Holger K. Nielsen fra i går, er det fordi han er enig med hr. Holger K. Nielsen i, at man skal føre rød blokpolitik og ikke være med i noget som helst.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Nu har den røde knap lyst en del tid, og så er det hr. Søvndal.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Til fru Eva Kjer Hansen, der spørger, om jeg er uenig i tallene: Nej, det er meget præcise, meget rigtige tal, Venstre har anført i pjecen, nemlig at indsatsen over for de dårligst stillede grupper bliver løftet med ca. 0,5 mia. kr. om året eller samlet 4,5 mia. kr., som Venstre meget rigtigt gør rede for.

Kl. 13.50

Men det, der bekymrer mig, er, at man nu fra statsligt hold, som statsministeren ganske rigtigt gjorde rede for – hans tal var nemlig også rigtige – halverer indsatsen over for de mest udsatte grupper. Det er jo dét, der sker, og når man så samtidig tager amterne og kommunerne med i det stramme greb – jeg skal nok lade være med at sige kvælertag – der gør, at Storstrøms Amt skærer 14 pct. af sine sociale udgifter, går det fuldstændig galt. Jeg synes, det ville klæde regeringspartierne at anerkende det, for det billede bliver nemlig meget hurtigt til virkelighed.

Så spørger fru Eva Kjer Hansen også: Er det ikke rigtigt, at der har været stigende udgifter til de svage, som det er beskrevet? Jo, indtil nu, men pointen er, at lige præcis dette år og næste år bliver det afgørende brudpunkt, hvor man halverer det statslige ambitionsniveau, samtidig med at man strammer den amtslige økonomi.

Hr. Jens Rohde omtaler mange af de nyere medlemmer af SF positivt. Jeg antager, at jeg selv hører til dem, og jeg takker sådan set for det, og når der bliver spurgt, om det kan risikeres, at jeg bliver vred over det og ikke vil levere forslag, som Venstre også kan blive inspireret af, må jeg svare: Nej, nej! Jeg har på mange måder et lyst sind, så det vil jeg skam fortsætte med, ligesom jeg altid har gjort.

Men når hr. Jens Rohde spørger, om det er sandsynligt, at vi kan mødes på afgørende stræk, er svaret efter min bedste analyse nej, og lad mig bare nævne tre ting fra diskussionen i dag: Uanset de pæne ord er kendsgerningen, at man halverer ambitionsniveauet på boligområdet; uanset de pæne ord er kendsgerningen, at indsatsen over for de mest udsatte grupper er halveret fra statsligt hold, og uanset alle de pæne ord melder samtlige Venstreborgmestre, der har ytret sig, at de får færre og ikke flere penge til de ældre. Og sådan en hovedretning vil SF selvfølgelig ikke deltage i, det må jo være soleklart.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Hvordan kan hr. Villy Søvndal citere borgmestrene for, at de får færre penge til de ældre, da det notorisk er en kendsgerning, at vi her fra Folketingets side bevilger 0,5 mia. kr. ekstra til netop ældreområdet? Det kan dokumenteres, og jeg synes, hr. Villy Søvndal og SF skulle stille lidt større kvalitative krav til, hvad man lægger øre til, og hvad man videregiver.

Men det, der egentlig bragte mig på talerstolen, er et spørgsmål til hr. Villy Søvndal: Hvad ønsker SF, vækstraten skal være i den offentlige sektor? Hvor høj en vækst skal man op på? Vi hørte før, at SF var imod de indgåede kommuneaftaler – ikke princippet i aftalerne, men indholdet. Man vil gerne have en højere vækst i den offentlige sektor, men hvad er SF's forventede niveau, og hvordan vil man finansiere det? Hvor går SF's smertegrænse for, hvor høje skatter vi kan have her i landet? Det kunne jeg godt tænke mig at vide. Hvor højt skal vi op, både når det drejer sig om vækstraten i den offentlige sektor, og når det drejer sig om skatetrykket på ganske almindelige arbejdsindkomster?

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Nu har jeg registreret, at i hvert fald et par af Venstres ordførere har udtømt deres antal af